

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 84.
din 02.06.2010**

Dosar nr.: 74/2010

Petiția nr.: 1644 din data 01.03.2010

Petent: C M G

Reclamat:

Obiect: restrângerea activității, acuze nefondate, acte de abuz sexual

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. C M G , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea petentei vizează restrângerea activității, acuze nefondate și acte de abuz sexual.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 1644 din 01.03.2010, petenta arată că în urma ședinței de pretransfer și restrângere a activității cadrelor didactice nu a fost titularizată pe niciun post de învățător, deși existau posturi cu viabilitate mai mică de patru ani și, potrivit metodologiei, avea dreptul să fie titularizată. De asemenea, petenta susține că i-au fost aduse acuze nefondate și că este abuzată sexual în mod constant.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a solicitat petentei să precizeze în mod concret obiectul petiției în raport cu prevederile art. 2 din O.G. nr. 137/2000, faptele de discriminare imputate, data la care s-au săvârșit faptele de discriminare și persoana acuzată de săvârșirea acestor fapte.

4.2. Colegiul a solicitat petentei să precizeze în concret informațiile de mai sus, prin adresa înregistrată cu nr. 2182/18.03.2010. Colegiul a acordat petentei termen la data de 19.04.2011. Până la data soluționării dosarului, petenta nu a comunicat informațiile în speță.

V. Susținerile părților

5.1.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 1644 din 01.03.2010, petenta precizează că în urma ședinței de pretransfer și restrângere a activității cadrelor didactice nu a fost titularizată pe niciun post de învățător, deși existau posturi cu viabilitate mai mică de patru ani și, potrivit metodologiei, avea dreptul să fie titularizată. A fost detașată în interesul învățământului la Școala Specială Valea Spinului, unde și-a desfășurat activitatea în anul școlar 2007-2008.

5.1.2. Petenta arată că a primit de la Școala Generală "Mihai Eminescu" Năsăud o hârtie prin care era informată că poate reveni pe un post de învățătoare din anul școlar 2008-2009, a urmare a pensionării doamnei învățătoare I. A. În data de 17 aprilie 2008 a solicitat Școlii generale Mihai Eminescu adeverințe care dovedeau vechimea în învățământ și calificativul obținut în anul școlar anterior pentru a putea participa la ședința publică în care se rezolvau restrângerile de activitate și pretransferurile, însă directorul a refuzat eliberarea adeverințelor.

5.1.3. Petenta susține că i-au fost aduse acuze nefondate, că unii elevi au o atitudine necuviincioasă față de ea, că au fost stimulați să o pună în situații penibile pentru a se dovedi că este incompetentă. Arată că este abuzată sexual pentru motive neîntemeiate, pusă în situații jenante pentru a fi denigrată. De asemenea, precizează că rudele sale primesc avantaje materiale pentru că i se folosește corpul, iar pentru a i se denigra imaginea unele eleve din clasele sale au fost abuzate sexual. Petenta apreciază că este amenințată că va suferi repercusiuni neplăcute dacă va reclama încălcarea drepturilor sale.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența

prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași text (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

6.3. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că petenta invocă vătămarea drepturilor sale prin faptul că nu a fost titularizată pe post, nu s-a răspuns solicitărilor sale și s-a refuzat eliberarea unor adeverințe care să ateste vechimea în muncă. Pe de altă parte, arată că împotriva sa au fost exercitate o serie de acțiuni de defăimare cu scopul de a fi denigrată și intimidată, în vederea demonstrării incompetenței sale în raport cu funcția pe care o exercită. De asemenea, arată că a fost supusă unor abuzuri sexuale, că se obțin foloase necuvenite de către rude sau alte persoane în urma folosirii sale, că anumite eleve au fost abuzate sexuale și că unii din elevii claselor la care predă o tratează necuviincios, unul din părinții acestora fiind autorul unei fapte de viol săvârșită împotriva sa.

6.4. În analiza incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea

motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000 republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

6.5. Potrivit art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată: „(1) Persoana care se consideră discriminată *poate sesiza Consiliul în termen de un an* de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Legiuitorul român instituie principiul contradictorialității din care decurge implicit și principiul dreptului la apărare, în materia discriminării. În acest sens, art. 20 alin.4 dispune: „Colegiul director al Consiliului dispune măsurile specifice constatării existenței discriminării, *cu citarea obligatorie a părților*. Citarea se poate face prin orice mijloc care asigură confirmarea primirii. Neprezentarea părților nu împiedică soluționarea sesizării”. Astfel, în cadrul procedurii de soluționare a sesizărilor, în materia discriminării, se acordă părților posibilitatea să participe în mod activ la prezentarea, argumentarea și dovedirea susținerilor lor, având dreptul de a discuta și a combate susținerile făcute de fiecare dintre ele, precum și de a-și expune punctul de vedere. În materia probelor, în cursul procedurii de soluționare a petițiilor privind fapte sau acte de discriminare se aplică principiul împărțirii sarcinii probei, ca excepție de la principiul din dreptul comun “onus probandi incumbit actori”, potrivit căruia sarcina probei revine celui care face o propunere (afirmație) înaintea judecății. Astfel, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 “*Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare*”.

6.6. Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor în fața C.N.C.D. publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, în art. 11 alin.1 dispune: „Petiția privind acte sau fapte de discriminare va cuprinde: a) numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor. Dacă reclamantul locuiește în străinătate, se va arăta domiciliul ales, unde urmează să i se facă toate comunicările privind soluționarea petiției; b) numele și calitatea celui care reprezintă partea, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele acestuia și sediul profesional; c) obiectul petiției; d) arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază petiția; e) arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere; f) semnătura....”

6.7. Potrivit art. 38 din Procedură: “(1) Reclamatului i se comunică copii de pe petiție, precizându-se că se depune la dosar punctul său de vedere cu privire

la obiectul petiției.(2) Punctul de vedere al reclamatului va cuprinde: a) numele, domiciliul sau reședința ori, pentru persoane juridice, denumirea și sediul. Dacă reclamatul locuiește în străinătate, se va arată domiciliul ales, unde urmează să i se facă toate comunicările privind soluționarea petiției; b) numele și calitatea celui care reprezintă partea, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele acestuia și sediul profesional;c) excepțiile de procedură pe care reclamatul le ridică la cererea petentului;d) răspunsul la toate capetele de fapt și de drept ale petiției; e) dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt de cerere; când va cere dovada cu martori, reclamatul va arăta numele și domiciliul lor; f) semnătura.

6.8. În raport cu aceste aspecte procedurale și modul în care este formulată plângerea, Colegiul observă că obiectul petiției este echivoc, de vreme ce nu precizează expres faptele de discriminare săvârșite, nu indică persoanele care au săvârșit fapte de discriminare și nu indică niciun mijloc de probă de natură a reține prezumția săvârșirii unor tratamente diferite aplicabile unor persoane aflate în situații comparabile, ceea ce ar fi deplasat sarcina probei către partea reclamată.

6.9. Sub aspectul jurisdicției exercitate de Consiliul National pentru Combaterea Discriminării, în ceea ce privește constatarea și sancționarea faptelor de discriminare, individualizarea joacă un rol esențial atât sub aspect substanțial, faptele de discriminare fiind asimilate contravențiilor cât și sub aspect procedural, din punctul de vedere al sancționării respectiv al termenului pentru introducerea plângerii. În lipsa individualizării faptei atât sub aspectul momentului cât și a persoanei care a săvârșit-o, nu poate fi constatată contravenția și subsecvent dispusă sancționarea contravențională. De altfel, potrivit regimului juridic aplicabil faptelor contravenționale, lipsa datei comiterii faptei de natură contravențională atrage după sine anularea actului constatat. Nulitatea în acest caz este absolută; poate fi invocată din oficiu și nu poate fi înlăturată în niciun mod. (A se vedea Tribunal București, decizia nr. 1995/1998, decizia nr. 2688/1998, în CD, 1992-1998, Ed. All Beck, București, 1999).

6.10. Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise. Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină pârâților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, pârâții menționați ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008) .

6.11. Or, Colegiul observă că, în sesizarea dedusă soluționării, nu pot fi reținute niciun fel de elemente de natura a permite a se prezuma că petenta a fost tratată diferit față de alte persoane, pe baza unor criterii interzise, cu scopul sau efectul de vătămare a unor drepturi prevăzute de lege. De altfel, nici un mijloc de probă vecin și conex de natură a determina aplicarea principiului inversării sarcinii probei nu a fost indicat în cauză, în condițiile art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Față de aspectele de fond deduse soluționării, din plângere, astfel cum este redacată, nu rezultă care sunt persoanele reclamate pentru săvârșirea actelor de discriminare ori datele la care au fost săvârșite faptele imputate.

6.12. În considerarea acestor aspecte, Colegiul reține că prin adresa cu nr. 2182 din 18.03.2010 petentei i s-au pus în vedere prevederile art. 2 alin.1, din O.G. nr. 137/2000 republicată și i s-a solicitat să completeze petiția cu precizarea în concret a faptelor, a persoanelor reclamate de săvârșirea discriminării precum și a datelor la care s-au săvârșit faptele. Or, până la data soluționării, petenta nu a comunicat punctul său de vedere.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Obiectul petiției este de natură echivocă, neputând fi reținut în sensul prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite domanei C M G
cu domiciliul în

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian - Membru

PANFILE Anamaria – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Data redactării 21.06.2010

Hotărâre Redactată G.D., Tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000** privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și **Legii 554/2004** a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

